

TORONYIRÁNY

XIII. 5.

2019. február 3.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 4. vasárnap

Jézus szeretete mindenekelőtt erős szeretet volt, erősebb, mint a halál. Óráról órára teljes világossággal vezette a kereszting, hogy ott áldozza fel életét. Tanuljatok meg ti is erősek lenni. Ne engedjétek, hogy úrrá legyen rajtatok az érzékenykedés, a harag, az irigység. Szívetek legyen olyan nagy, hogy felülemelkedhessetek mindezen.

Jézus szeretete egyetemes szeretet volt. Szívetek növekedjék lassanként Jézus szívének nagyságára. Tanuljátok meg magatokat a másik helyébe képzelni, tanuljátok megérteni a másik embert. Szívünk nagyságát, minden ember iránt érzett szeretetünk őszinteségét semmi sem növelheti jobban, mint az értelmes érdeklődés, mely kiterjed mindenre, amiből jobban megismerhetjük testvéreinket.

R. Voillaume

Az Imaapostolság szándéka

Egyetemes: Az emberkereskedelem áldozataiért: Imádkozzunk, hogy az emberkereskedelem, a kényszerprostitúció és az erőszak áldozatait jó szívvel fogadjuk be és karoljuk fel társadalmunkban.

A szentmise olvasmányai

- Jer 1,4-5,17-19** Isten Jeremiást prófétái küldetéssel bízta meg nehéz időkben, de biztosítja arról is, hogy a szükséges erőt és támogatást is mindig biztosítani fogja a teljesítéséhez.
- 1Kor 12,31-13,13** Isten sokféle kegyelmi adománnyal ajándékozza meg az embert, de közülük a legnagyobb a szeretet.
- Lk 4,21-30** Jézus Názáretben, a városban, ahol felnőtt és ahol mindenki ismerte, tapasztalja meg szomorúan saját bőrén a mondás igazát: Senki sem próféta a saját hazájában.

Jézus beszédének fogadtatása Názáretben

A tanítást közbekiáltások zavarják meg. A farizeusok szemében az egyszerű ember nem sokat számított. Mivel nem ismerte a törvényt magyarázat ágas-bogas kitéréseit, nem is tarthatta meg azokat. A tudatlan egyszerűen bűnös is volt, Jézusra is ez az árnyék nehezedett. A rabbik szerint a gazdagság Isten áldásának, a szegénység büntetésének jele. Jézus egyszerű családból származik és ennek ellenére tanító akar lenni, sőt szegényes ács előéletével Messiásként akar működni, Dávid trónjára ülni. Igaz, hogy állítólag csodákat tesz, betegeket gyógyít, de előbb saját magát gyógyítsa: szerezzen tekintélyt, hatalmat, gazdagságot.

Ezek a hangok hallatszanak körülötte, de nyugalomát nem zavarják meg. Azért jött, hogy tanítson és ezért meg is felel támadóinak. Idézi a prófétákat: Jeremiás Jeruzsálem mellett nőtt fel. Az emberek látták őt maguknál fiatalabbnak, tapasztalatlanabbnak, ezért később sem vették komolyan. Nem tudták elhinni, hogy isteni sugallat működik benne. Saját hazájában tehát még a próféta sem tud érvényesülni. Ami pedig a csodákat illeti – amit a názáretiek kívánnak tőle, azt is a próféták példájával intézi el. Akkor művelték azokat, amikor Isten felszólította őket, nem pedig amikor az emberek kíváncsisága és szeszélye követelte. Illés idejében, amikor három és fél évig szárazság volt, sok szegény özvegy akadt Izrael földjén, de Isten nem ezeknek segítségére küldte a prófétákat, hanem a szidonvidéki Száreptába és ott mentett meg egy asszonyt és fiát az éhségtől. Elizeus napjaiban is sok leprás volt Izrael földjén, de közülük senki sem gyógyult meg, csak a szír Námán.

Volt tehát idő, amikor Isten a pogányokat előnyben részesítette a zsidókkal szemben. A názáretieknek meg kellett volna érteniük, hogy Istennek is vannak tervei, amiket az ember nem kérhet számon. Jézus éppen azt akarja elérni, hogy szelídüljenek meg, s nyugodjanak bele az isteni végzésbe. De a düh már nem engedi

őket gondolkodni. Aki a pogányokat Izrael népe elé meri helyezni, az áruló, annak meg kell halnia. Kituszkolják a zsinagógából egészen a falu végén lévő sziklapárkányhoz, hogy letaszítsák. De buzgalomuk még korai. A Messiás halálának időpontját, körülményeit az Atya tűzte ki, nem ők. Jézus nem tesz csodát a maga mentésére, de szabadjára engedi azt a lélektani hatást, ami a nagy emberekből szokatlan erkölcsi erővel kiárad. Elég egy tekintet, egy magabiztos mozdulat és az ellenfelek megtorpannak. Lukács szerint nem tért ki a kavarodás elől, hanem áthatolt rajta és eltávozott.

A szenvedők iránti részvétet a gyűlölet sem tudta elvenni. Márk írja, hogy hitelenségük miatt nem tett csodát, legalábbis nem olyat, amelyet kértek tőle. Néhány beteget azonban meggyógyított.

A keresztény gondolatvilág szempontjából érdekes a próféták csodáira való hivatkozás. Illés és Elizeus nem azért kaptak csodatévő hatalmat, hogy minden szegényen és szenvedőn segítsenek, hanem, hogy tanúságot tegyenek Isten mindenhatóságáról és a hitet erősítsék. Csak annyi csodát tesznek, ami Isten szándéka szerint annak a célnak megfelel. Jézus sokkal több emberen segített, de Ő sem azért jött, hogy a betegséget, szegénységet, halált elvegye a földről. Ezek hozzátartoznak az emberi élethez és mindig kísérői lesznek. Az Ő csodái is elsősorban arra valók, hogy hitet ébresszenek saját személye iránt. Vallást ad, kegyelmet oszt, biztosítja a lélek üdvét és ezzel elviselhetővé teszi a szegénységet, betegséget, halált. Csodákról tehát nem ábrándozhatunk és nem követelhetjük magunknak. Ha segítségünkre jön, hálaival kell fogadnunk, de ha nem teszi, akkor azt akarja, hogy türelemmel viseljük sorsunkat a lélek üdvére. Ilyenkor megadja az erőt és a türelmet. Így válik a földi élet érdemszerzővé és ebben van igazi erkölcsi értéke.

Gál Ferenc

***

Próféta a saját hazájában

A prófétáknak mindig különös helyzetük és szerepük volt az üdvösség történetében. Sorsuk nem az átlagos emberi sors, hanem a kiválasztottaké: Istent és embert egyszerre szolgáló sors.

A próféta mindenekelőtt Isten embere. Isten lefoglalja egész személyét, megszenteli, amikor kiválasztja (vö. 1. olvasmány!). Ez a személyi lefoglaltság a záloga annak, hogy egész életével Isten tanúságtéveje legyen. Különleges feladata, hogy Isten üzenetét képviselje és hirdesse. Legfontosabb erényei: hűség és bátorság.

Minden próféta csak előkészítője és előképe volt az egyetlen Igazi Prófétának, Jézus Krisztusnak. Nem ők prófétái hatalma és szolgálata a prófétái lét teljessége. Benne nemcsak az Isten embere jelenik meg, hanem maga az Isten is. Tanúságtéveje önmagának, ezért saját nevében beszél. Mindezt tudja is magáról, sőt hirdeti. Földi sorsában magára veszi az összes próféták „idegenségét”, sikertelenségét, zaklatottságát, viszontagságait. Egyik legsúlyosabb szenvedése, hogy „övéi nem fogadják be” (Jn 1), éppen szülőföldjén nem értik meg, kiűzik a városból. Ez azonban nem bántóalánítja, hűséges marad mind küldetéséhez mind népéhez. A szeretet vezet munkájában, ezért a „sértést nem tartja számon”, „mindent eltűr”, „mindent elvisel” (vö. szentlecke!).

Jézus minden prófétai hivatás példaképe is. Mindnyájan, akik a keresztség által Jézus Krisztusba öltöztünk, részesedünk az ő prófétái küldetésében is. Isten emberei vagyunk, tanúságtételre és üzenetének hirdetésére meghívottak. Nem olyan általános körben kell gyakorolnunk prófétai feladatainkat, mint ő gyakorolta, de a magunk körében hasonlóan kell lennünk hozzá. Elsősorban otthonunkban, „saját hazánkban”. S talán ez az egyik legnehezebb feladat életünkben. Nem szabad csodálkoznunk, ha ugyanúgy fogadnak, mint a Mestert. De ha hűségesek vagyunk, biztosan lesz eredménye munkánknak. Ne feledjük el, keresztény személyiségünk lényegéhez tartozik küldetésünk: életünk tanúságtételével, s ha kell, szóval is képviselnünk kell Istent. Azt se feledjük, hogy nem vagyunk magunkra hagyatva, hiszen mi vagyunk az egyház, akiben Jézus prófétái Lelke működik.

Csanád Béla

Boldog szülők (7.)

„Kérlek hallgass meg egy pillanatra!”

A hallgatás terve

Közös hullámhosszra kerülni a fiatalokkal nagy bátorságot és következetes munkát igényel. Tanácsként egypár ötlet.

Hallgassuk őket teljes figyelemmel. Észre kell venniük, hogy szavaikat „vesszük” és nem a levegőbe beszélnek.

Bátorítani kell őket. Megfelelő időközönként bátorító szavakat kell mondani, mint „Igen... biztosan nehéz volt”. „Na ne mondd, tényleg...?” „Na, és mi lett a vége?” stb.

Csendben hallgatni is kell. Sokan félnek a csendtől. Főlöszleges tanácsokkal, szellemes bemondásokkal nem kell foglalkozni helyette. A csendre szükség van, hogy átgondolják az elhangzottakat.

Nem szabad előre ítélni. „Marhaságot csináltál...” „Hol volt az eszed...?” „Hol élsz?” „Csak nem kívánod, hogy ...” – közbeszólásokkal minden bizalmat meg lehet ingatni. A fiatalok azonnal védekezni kezdenek. El lehet rontani a bizalom légkörét, melynek visszaszerzése sokszor bizonytalan vagy nagyon nehéz.

Kerülni kell a közvetlen megoldásokat. A felnőtteknél is az a helyzet, hogy egy kellemetlen eset története után nem szeretik, ha az „okoskodók” beleszólnak. A fiatalok esetében gyakran előfordul, hogy abba a hibába esünk, amit másoknál kifogásolunk. Vannak olyan szülők, akiknek tele van a tarsolya a megoldások receptjével. Nem gondolnak arra a veszélyre, hogy esetleg a fiatalok nem is gondolnak a helyes megoldásra, mert a szülők úgy is segítenek.

El kell ismerni az érzelmeket. Az érzelmi fejlettség a fiataloknál lehet még „gyerekes”, de már létezik. Éppen ezért nincs is gyakorlatuk az érzelmek ellenőrzésében. A gyermekeknek érezniük kell, hogy a szülők megértik őket és nem érzik egyedül magukat.

Segítsük a fiatalokat, hogy megtalálják a helyes megoldást. Ez az igaz és pozitív nevelés kezdete. A fiatalok csak így érznek felelősséget tetteikért. Elkíséri őket a biztos tudat, hogy szellemi és fizikai értelemben vett fejlődésükben nincsenek egyedül.

Aranyszabályok

A türelmes meghallgatáshoz

Egyedül a gyermeknek van lehetősége, hogy helyes információt adjon magáról. Ez akkor történik meg helyes értelemben, ha figyelmesen meghallgatjuk őket. Amikor foglaltak vagyunk vagy fáradtak, nem is fogjuk fel, mit mondanak. Ilyen esetben a szülők alig fogják fel egy negyedét annak, amit a gyermekek közölnek.

Öt aranyszabály, hogy helyesen hallgassunk meg valakit:

1. *Egyszerre csak egy dologgal foglalkozzatok*
Vacsora készítése közben odafut a legkisebb gyermek édesanyjához és valami nagyon fontos dolgot akar vele közölni. A szórakozottság, amikor csak fél füllel figyelünk oda, a legtöbb esetben megalázó. Ezt csak úgy tudjuk kikerülni, hogy fontossági sorrendbe állítjuk a dolgokat. Lehet a főzés is fontosabb: ezt határozottan, de finoman közölni kell a fiatalokkal. Vegyék észre, hogy két dolgot nem lehet egyszerre csinálni. Határozzátok meg közösen, mikor lesz kedvezőbb alkalom a beszélgetésre. Ez nem töri le őket, sőt büszkének lesznek, hogy gondolataikat elismeritek és odafigyeltek rájuk.

A gyermek magatartásából lehet érezni, mennyire fontos a mondanivalója. Ez a fontossági listán lehet az első helyen is. Ilyenkor a főzést érdemes félbeszakítani.

2. *Csak nyugodt állapotban hallgassátok meg őket*
Az izgalom, az indulat és a harag elveszik a közölt dolgok erejét és ilyen állapotban nem lehet tárgyilagosan ítélni.

3. Ne kicsinyeljétek le a problémát

Egy 10 éves fiúcska kérte édesanyját, hogy szobájában legyen világos, amíg el nem alszik. Az anya nem látta be a kérés értelmét és így szólt: „- Ostoba felfogás, amikor hazajössz az iskolából, akkor is sötét van.” „- Igen ám, válaszolta a fiú -, de az egészen más. A kinti sötétségtől nem félek.”

Ez a megjegyzés biztosan utalt valami mély félelemre, aminek a gyökere a családi környezetben van. Kár, hogy az édesanya nem beszélgetett fiával, így nem is tudta a félelem okát kideríteni. Az járt egyedül a fejében, hogy fia ostobaságot mond és egyszerűen eloltotta a villanyt.

4. Az aktív hallgatás

Nem csupán a füllel, hanem szemmel is kell hallgatni. A meghallgatásra időt kell fordítani. A kisgyermek részére erre a legalkalmasabb idő a lefekvéskor van. Abban az esetben, ha valami aggodalom okát akarjátok megtudni, a társalgást barátságos hangon egy semleges témával kezdjétek. „Úgy látom, ma egy kicsit szomorú vagy, mi történt?” Amikor a gyermek elkezdett beszélni, lehetőleg ne szakítsátok félbe. Kéz- vagy fejmozgással bátorítsátok, hogy érezze az érdeklődést.

Akkor se mutassátok ki nemtetszések, ha a gyermek olyasmit mond el, ami felháborító – legalábbis átmenetileg. Arcotok sugározza a barátságát, melegét, megjegyzéseitek legyen bátorító és részvételjes. A dorgálás vagy a nemtetszés kifejezésével várni kell egészen addig, amíg nem vagytok tisztában a tényekkel. Minden félbeszakítás káros lehet, különösen a gúnyos és kritikus megjegyzések, mert így nem tudják magukat teljesen kibeszélni.

5. Ügyeljétek a hangra

A pozitívumot soha ne kísérelje megadás panaszos hangja. A kudarc, amit mondanak és ahogyan mondják kivétel nélkül azt a fájdalmas tényt eredményezi, hogy felületesek maradunk a társalgásban. Az önsajnálatot erősítő kifejezéseket kerülni kell: „Túl gyenge vagyok, nem értek hozzá...” „Túl buta vagyok, hogy megértem...” „Édesapám mindig azt állítja, hogy senkiházi vagyok...” Az önsajnálát vicces formája, még ha mosolyogva is mondják, bizonytalanságot és félelmet okozhat. Ügyelni kell a gyermekekkel folytatott beszélgetésben a szünetekre, az ismétlésekre és a bizonytalanságra. Sokszor az okozhatja ezeket, hogy konfliktushelyzet alakul ki a mondanivaló és a kifejezési mód között. A nyelvbtlások is sokat mondhatnak. Freud szerint a nyelvbtlás egy belső feszültség félreérthetetlen kifejezése.

Figyelemmel hallgatni nem könnyű dolog. Gyakorlat és sok türelem kell hozzá. Gyakran elragadtatjuk magunkat és az elkövetett hibákat kommentáljuk vagy rábólintunk, ha a gyermek kimutatja félelmét és mulasztását. Ezek a félbeszakítások másra nem alkalmasak, mint arra, hogy még nehezebb munkával tudjuk felfedezni a problémák okozóit.

Bátorítsátok a gyermekeket, hogy beszéljenek szabadon, maradjatok csendben és figyeljétek rájuk. Ne féljétek, ha elakad a szavuk, ne próbáljátok kitölteni a szünetet. Adjatok nekik időt, hogy beszéljenek, gondolkozzanak és kifejezzék – ha akadozva is – az elkövetett hibákat.

Irányítsátok a beszéd fonalát, különösen akkor, ha a gyermek dadog és fölöslegesen ismétlésbe bocsátkozik. Ismételjétek meg ilyenkor az utolsó mondatot, biztosan segíteni fog. Így bizonyítható be, hogy megértették mondanivalójukat és saját szavukkal segítettek rajtuk. Ami elengedhetetlenül fontos mielőtt társalgásba kezdünk: vegyük számításba saját félelmünket, aggodalmunkat és türelmetlenségünket, amelyeket olyan gyakran a gyermekekben keresünk. Jó lenne, ha nem a gyermekek szavait vizsgálnánk meg, hanem saját türelmünket.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Kölcsey és az imádság

Estendőnként emlékezünk Kölcseyre, a Himnusz szerzőjére, ünnep adatott a nemzeti imádságnak. A költőről leginkább úgy esik szó, mint aki profétikusan látta a nemzet életét, szívét is követve politizált, erős tagja volt a reformcsapatnak. Amikor Deák Ferenc személyét hozták látótérbe a kiegyezés apropóján, Vörösmarty szólt elégedetten: ilyenről álmodtam, szelíd diktátorról. Mások hozzátették: kemény egyéniség, de Kölcsey szíve dobog benne.

Olvasgatva Országgyűlési Naplóját, 1833. március 19-énél példázatot olvasok, ami a benső poétáról tudósít: „Az egyszeri asszonyka az egyszeri püspökhöz panasszal járult, mert úgymond, ő imádkozni nem tud.

S hogyan? kérdi az egyházi úr.

És úgy akarnék pedig! folytatná az asszony, de valahányszor kezdem, egyszerre elfogódom, s egyebet nem tehetek a sohajtásnál: Oh!

Jóasszony, felelt a püspök, te imádkozni tudsz, és jobban, mint én!”

Az imádság természetéről a költő jobb példát nem közölhetett volna. Elgondolkodom: csekei éjszakai csendjében könyvei, bútorai, télen méteres vaskályhájának tüze mellett hogyan elmélkedhetett, imádkozhatott? Föltételezem ez utóbbit, éppen az idézett részlet kapcsán. És egyáltalán: ő, aki intim csendes óráit – könyvvel a kezében – a legfontosabb gondolatoknak szentelte, forgatott-e spirituális lapokat, vagy csupán mint jó megfigyelő, lejegyzett epizódokat, melyeket lényegesnek tartott, és amelyek a Nemzeti hagyományok fejezeteibe is tagozódhatnak...

Egy napló általában intim hangú. Őszinte, világos stílusú! Ezt igazolja az imádsághoz fűződő lejegyzése. Ha a modern teológiai irodalmat, és éppen abból az imádság mibenlétéről szóló igen sok cikkelyt olvassuk, a Kölcsey tudósítás hangját-melegét ugyancsak tetten érhetjük. Rokon azzal a történettel, amely franciáktól származik, az analfabéta földművesről. Ő estenként hazatérőben a mezőről, mindig betért az útba eső kápolnába és hosszan tartózkodott ott. Fölfigyeltek rá, és megkérdezték, mit csinál ennyi ideig a kápolnában. Imádkozom – válaszolta. Te? Hiszen olvasni sem tudsz. Nem tudok. Akkor? Én nézem Jézust és Ő néz engem.

Ehhez bizony nagy lelki kultúra kell. Személyes kapcsolat kialakítása, amikor kikapcsolódik a világ, és egyedül a jézusi lefoglaltság számít. Hogy egyszerű lenne? Aligha. És sok gyakorlás kell hozzá, a léleknek olyan érzékenysége, amely az alázat energiájával van feltöltve. Nos, ez az az egyszerűség, amelyről Szent Pál ír, és amely a legkedvesebb a Mindenhatóknak.

hírek ..... információk

Az MKPK közleménye a Szentatya csíksomlyói látogatása kapcsán

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai örömmel fogadták az erdélyi püspökök meghívását a Szentatya, Ferenc pápa romániai látogatása alkalmából. A meghívásnak hálás szívvel teszünk eleget.

Bátorítjuk a magyarországi híveket és minden jóakarátú embert, hogy minél többen köszöntsük együtt a Szentatyát a csíksomlyói Szűz Mária-kegyhelyen, azon a földön, amely nekünk is kedves, és ahol a történelem folyamán először tesz látogatást Szent Péter utóda.

Imádkozunk együtt a Szentatyával Csíksomlyón június 1-jén, azon a napon, amelyen idén fogadalmi búcsúnak is nyilvánítottak. Kérjük mindnyájunk számára a Segítő Szűz Mária közbenjárását.

Budapest, 2019. január 28.

A Balassi-kard átadásának időpontja az idén is Bálint napjához kapcsolódva február 13-a, helyszíne a budapesti Gellért Szálló. Az ünnepséget megelőző, szintén hagyományossá vált Balassi emlékmise és a kardok megáldása a szabadkai Szent Teréz Székesegyházban lesz február 5-én, kedden este fél 6-kor. A szentmisét Péntes János szabadkai püspök és Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök celebrálja, a zenei szolgálatot a Székesegyház kántora és a Misztrál együttes végzi. A szabadkai kardszentelő szentmise végén köszöntőt mond Molnár Pál újságíró, a díj alapítója, a Balassi Kard Művészeti Alapítvány elnöke.

„Tanúm legyen a Föld, az ég s a tenger” című kiállítás megnyitójával kezdődik február 6-án, szerdán délután fél 5-kor a Házasság hete programsorozat Szegeden. A Somogyi Károly Városi és Megyei Könyvtárban (Dóm tér 1-4.) rendezett eseményen korabeli táviratgyűjtemények, kötetek, sajtóhíradások segítségével mutatják be a századfordulón kötetett házasságok szellemiségét. A kiállítást Nyáry Krisztián író, irodalmár nyitja meg, majd az Írjál és szeress című könyvéről Hevesi Judit költővel, szerkesztővel beszélget.

„Zengjen dicséreted, magasztaljon téged” - archaikus énekel imádságok Adventtől Pünkösdig címmel kulturális műsorra hívnak minden érdeklődőt a szervezők február 8-án, pénteken este fél 8-tól a jezsuiták Szent József templomába (Dáni János u. 3.). Az est folyamán fellép Nencsics Kinga (ének, koboz), Haramza Klára (ének) és Szíves Márton (ütő). A műsor: Salve Regina (gregorián), Mikor Máriához (népdal), Sanctus-Omnes unanimitér, Kereszthódolat nyitánya, Sances: Stabat Mater, Surrexit Christus, Feltámadt Krisztus, Veni Pater divine Spiritus és Egészen szép vagy Mária.

A Házasság Világnapján, február 10-én, jövő vasárnap ünnepi szentmise lesz a Székesegyházban, melyen a szentbeszédet Kocsis Fülöp hajdúdorogi metropolita mondja. Az esemény a Házasság hete programsorozat ünnepélyes nyitómiséje.

Az Egyházmegyei Karitás szervezésében február 11-én, hétfőn emlékeznek meg a Betegek Világnapjáról. A Móravárosi Közösségi Házban (Kálvária tér. 21.) 16 órakor elmélkedést tart, majd a Szent Kereszt Plébániatemplomban 17 órakor szentmisét mutat be Köllő Sándor egyetemi lelkész. Az imákat a betegekért és a betegek körül szolgálatot teljesítő orvosokért, ápolókért, önkéntes segítőkért, valamint a családtagokért ajánlják fel. Minden érintettet szeretettel várnak.

Önkéntesek jelentkezését várja kórházban fekvő betegek segítésére a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás. A szolgálat beszélgetést és meghallgatást, felolvasást, közös imádkozást és ünnepi ajándékozást foglal magában. Érdeklődni lehet az Egyházmegyei Karitás Központban személyesen (Szeged, Csongor tér 8.), a 20/823-3779 telefonszámon vagy a szegedikaritasz@gmail.com elektronikus levélcímen.

Ferenc pápa üzenete a 27. Betegek világnapjára (1.)
„Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok” (Mt 10,8)

Kedves Testvérek!

„Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok” (Mt 10,8). E szavakkal küldi el Jézus az apostolokat az evangélium hirdetésére, hogy Országá az adakozó szeretet tettei által terjedjen.

A 27. Betegek világnapja alkalmából, amely ünnepélyes keretek között 2019. február 11-én Kalkuttában veszi kezdetét, az Egyház, mint édesanya arra emlékezteti gyermekeit, különösen is a betegeket, hogy az ajándékozás ingyenes gesztusai – mint az irgalmas samaritánus cselekedete – jelentik az evangelizáció leghitelesebb módját. A betegápolás szaktudást és gyengédséget igényel, ugyanakkor spontán és egyszerű gesztusokra is szüksége van, amelyek teljesen ingyenesek, mint például egy simogatás, amelyek segítségével tudtára adhatjuk a másik embernek, hogy ő értékes számunkra.

Az élet Isten ajándéka, ahogy Szent Pál apostol is int bennünket: „mid van, amit nem kaptál?” (1Kor 4,7). Mivel ajándék, életünket sem tekinthetjük egyszerűen tulajdonunknak vagy egy birtoktárgynak, különösen nem az orvostudomány és a biotechnológia eredményeit látva, amelyek az embert könnyen arra csábíthatják, hogy engedjen a kísértésnek és manipulálja az „élet fáját” (Ter 3,24).

A selejtezés és az érzéketlenség kultúrájával szembesülve haladéktalanul rá szeretnék mutatni arra, hogy az odaadás modelljének kihívást kell jelentenie az individualizmus és a mai, osztársadalmi pazarlás számára azért, hogy a népek és kultúrák között az együttműködés legszélesebb spektrumát előmozdíthassa. A dialógus, mint az odaadás szükséges előfeltétele megnyitja az emberi fejlődés és növekedés előtt a szükséges kapcsolatokat, amelyek így áttörhetik a társadalomban már begyakorlottnak, hagyományosnak számító hatalomgyakorlási formák kereteit. Az odaadás nem azonos az ajándékozás gesztusával, csak akkor nevezhetjük annak, ha valaki saját magát is odaadja benne: épp ezért nem korlátozódhat a tulajdon vagy bármely más tárgy egyszerű átadására. Az odaadás épp abban különbözik az egyszerű ajándékozástól, hogy az ember saját magát tárja fel benne és kifejezi azt, hogy a másik emberrel kapcsolatba kíván lépni. Az odaadás mindenekelőtt egymás kölcsönös elismerése, ami a társadalmi kötődés nélkülözhetetlen ismertetőjele. Az odaadásban visszatükrözzük Isten Szeretetét, amely abban érte el csúcspontját, hogy Jézus, az Isten Fia emberré lett és kiáradt ránk a Szentlélek.

(Folyt. köv.)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.